

Tamid Chapter 6

(א) החלו עולין במעלות האולם.

מי שזכו בדשון מזבח הפנימי והמנורה, היו מקדימין לפנייהם.

מי שזכה בדשון מזבח הפנימי נכנס, ונטל את הטני, והשתחוה, ויצא.

מי שזכה בדשון המנורה נכנס, ומצא שני גרות מזרחיים דולקים, מדשן את המזרחי,

ומניח את המערבי דולק, שממנו מדליק את המנורה בין הערפים.

מצאו שפכה, מדשנו ומדליק [ו] ממזבח העולה.

והשתחוה, ויצא.

(ב) מי שזכה במחטה, צבר את הגתלים על גבי המזבח, ורדדן בשולי המחטה,

והשתחוה, ויצא.

(ג) מי שזכה בקטרת, הנה נוטל את הבזבז מתוך הכף, ונותנו לאוהבו או לקרובו.

נתפזר ממנו לתוכו, ונותנו לו בחפניו.

ומלמדים אותו: 'הזהר! שמא תתחיל מפניה, שלא תפנה!'

התחיל מרדד ויצא.

לא הנה המקטיר מקטיר, עד שהממנה אומר לו 'הקטר!' אם הנה כהן גדול, הממנה

אומר לו: 'אישי כהן גדול, הקטר!' פרושו העם, הקטיר, **והשתחוה, ויצא.**

Tamid 1:4, 2:1	Tamid 5:5, 6:3
<p>ופנה את הגתלים הילף והילף, וחתה מן המאכולות הפנימיות</p>	<p>ופנה את הגתלים הילף והילף, וחתה מן המאכולות הפנימיות (5:5)</p>
<p>שומעין את קולו... והו אומרין 'הגיע [עת]! ראוהו אטיו שירד, והם רצו ובאו (2:1)</p>	<p>כהו שוהו שומע את קולה, יודע שאטיו הפהנים נכנסים להשתחוות, והוא רץ ובא (5:5)</p>
<p>אומרין לו: 'הזהר! שמא תגע בפלי עד שתקדש ידה ורגליה מן הפיור</p>	<p>אומרין לו: 'הזהר! שמא תגע בפלי עד שתקדש ידה ורגליה מן הפיור (6:3)</p>
<p>אין אדם נכנס עמו</p>	<p>פרשו העם</p>

Tamid Chapter (7) 6

(א) [ד] בזמן שכהן גדול **נכנס להשתחוות**, שלשה אוחזין בו, אחד בימינו, ואחד בשמאלו, ואחד באבנים טובות.

וכיון **ששמע הממנה קול** רגליו שלכהן גדול שהוא יוצא, הגביה לו את הפרכתו, **והשתחוה, ויצא.**

נכנסו אחיו הכהנים, **והשתחוו, ויצאו.**

(ב) [ה] באו ועמדו על מעלות האולם. עמדו הראשונים לדרום אחיהם הפהנים, וחסשה כלים בידו: הטני ביד אחד, והפוז ביד אחד, והמחמה ביד אחד, הפוז ביד אחד, וכף וכסויה ביד אחד.

ויברכו את העם ברכה אחת; אלא שבמדינה אומרין אותה **שלוש ברכות**, **ובמקדש ברכה אחת.**

ובמקדש אומרים את השם ככתובו, ובמדינה ככנויו. ובמדינה, הפהנים נושאים את ידיהם פנגד כתפותיהם, ובמקדש על גבי ראשיהו, חוץ מכהן גדול, שאינו מגביה את ידיו למעלה מן הציץ. רבי יהודה אומר: אף כהן גדול מגביה את ידיו למעלה מן הציץ, שנאמר: "וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם" (ויקרא ט"ז:כ"ב).

(ג) [ו] בזמן שכהן גדול רוצה להקטיר, הנה עולה בכבש, הסגן בימינו. הגיע למחצית הכבש, אחז הסגן בימינו והעלהו. הושיט לו הראשון הראש והרגל, וסמך עליהם וזרקו. והושיט השני לראשון [שתי הידים], ונתן לכהן גדול, וסמך עליהו, וזרקו. נשטט השני והלך לו.

כך היו מושיטין לו (ו)שאר כל האבריו, הוא סמך עליהו, וזרקו. בזמן שהוא רוצה, סמך, ואחריו זרקו. [ז] בא לו להקריף את המזבת. מאיכן הוא מתחיל? מקרו דרומית מזרחית, מזרחית צפונית, צפונית מערבית, מערבית דרומית.

נתנו לו יין לנסף.

הסגן עומד על הקרון, והסוודרין בידו, ושני כהנים עומדים על שלחן הקלבים, ושתי חצוצרות בידו, תקעו, והריעו, ותקעו, ובאו ועמדו אצל בן ארזא, אחד מימינו, ואחד משמאלו.

שָׁחָה לְנִסְפָּה, הַנִּיף הַסֶּגֶן בְּסוּדְרִיו, וְהַקִּישׁ בֶּן אֲרִזָּה עַל הַצִּלְצֵל, וְדָבְרוּ הַלְוִיִּם בְּשִׁיר.

הַגִּיעוּ לְפָרֶק, תְּקַעוּ, וְהַשְׁתַּחֲוֶה הַעַם.

עַל כָּל פָּרֶק, תְּקַעְתֶּם, וְעַל כָּל תְּקִיעָה, הַשְׁתַּחֲוֶיָה.

זֶה סֵדֶר הַתְּמִיד לְעִבּוֹדַת בַּיִת יי אֱלֹהֵינוּ.

שִׁיבְנָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵנוּ.

(ד) [ח] הַשִּׁיר שֶׁהָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבַיִת הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם הַרְאִשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים: "לִי הָאָרֶץ

וּמְלוֹאָהּ תִּבְל וַיִּשְׁבִּי בָּהּ" (תהלים כד).

בְּשָׁנַי הָיוּ אוֹמְרִים "גְּדוֹל יי וּמְהֻלָּל מְאֹד, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קְדֻשׁוֹ" (תהלים מח).

בְּשָׁלִישֵׁי הָיוּ אוֹמְרִים: "אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל, בְּקִרְבֵּי אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט" (תהלים פב).

בְּרִבְעֵי הָיוּ אוֹמְרִים (תהלים צד) "אֵל נִקְמֹת יי אֵל נִקְמֹת הוֹפִיעַ,

הַנִּשְׂא שִׁפְט הָאָרֶץ, הַשֵּׁב גָּמוּל עַל גָּאִים".

בְּחֲמִישֵׁי הָיוּ אוֹמְרִים "הֲרַנִּינוּ לְאֱלֹהִים עוֹזְנֵנוּ, הָרִיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב" (תהלים פא).

בְּשִׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים (תהלים צג) "יי מְלֶךְ, גְּאוֹת לְבָשׁ... אִף תִּכּוֹן תִּבְל בַּל תִּמּוֹט".

בְּשִׁבְעַת הָיוּ אוֹמְרִים "מְזֻמֹּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת" (תהלים צב), מְזֻמֹּר שִׁיר לְעֵתִיד לְבֹא,

לְעוֹלָם שְׁפִלוּ שַׁבָּת מְנוּחָה לְחַי הָעוֹלָמִים.

תוספות יום טוב פרק ז משנה ג

נתנו לו יין לנסך כו' - תמיהני דלא תנן להעלאת סולת והקטרת החביתין ועוד דקדמו

לניסוך היין. כמו שכתוב בסוף פרק ד (ה'שביעי בסלת. השמיני בחביתים. התשיעי ביין!). ויראה

לי... [ש]העלאת אברים וניסוך היין לא שנאן אלא מפני דבר שנתחדש בהם בכ"ג.

שמושיטין לו וסומך ושמקיף ברגל דרך ימין וכהן אחר מביא לו היין למקום הניסוך שלא

בהקפה:

הלל מאלי, ממקדש למדרש, עמ' 229

כך נוצר מצב מפתיע שבו מסכת שלמה העוסקת בסדר היומיומי של העבודה חסרה את החלק החותם, המתאר כיצד הסתיימה העבודה במצב רגיל ויומיומי. מחלקו הראשון של התיאור ברור כי מעורבותו של הכוהן הגדול אכן גוררת שינויים טקסיים גם בחלק זה של העבודה, כך שברור שאם הייתה משנה המתארת את הסדר הרגיל של התמיד – תוכנה היה שונה, ומשום כך היעדרה מעורר תמיהה.

הלל מאלי, ממקדש למדרש, עמ' 151

פרקים א-ב של המסכת עוסקים בהכנת המזבח. פרקים ג-ד עוסקים בהכנת הקורבן (והכנת ה'תמידים' הנלווים לו: גרות התמיד וקטורת התמיד. פרקים ה-ו עוסקים במעשה ההקרבה עצמו, הכולל הן את הקרבת התמיד הן את הקטרת הקטורת.

Chapter 5

בירכו את העם ברכה אחת... שלוש ברכות ברכו ברכה אחת... שלש ברכות (1)
(5)

ודיברו הלויים בשיר (6) הלויים ניכנסים לדבר בשיר (6)

Chapter "7"

Opening and Closing of the Three Divisions of Tamid

אמר להן [הממונה]: מי שטבל יבוא ויפס – הפיסו (1:2) = הכשרת המזבח	Opening of Chapters 1-2
אמר להם הממונה: בואו והפיסו – מי שוחט, מי זורק, מי מדשן... ומי מעלה אברים... = הכנת הקרבן	Opening of Chapters 3-4
אמר להם [הממונה]: חדשים לקטורת בואו והפיסו... חדשים עם ישנים באו והפיסו מי מעלה אברים = קטורת והעלאת ואברי הקרבן	Opening of Chapters 5-6(7)
הצתת המזבח באש שתי המערכות – 'הציתו שתי המערכות באש'	End of Chapters 1-2
סיום הכשרת איברי התמיד להקרבה – 'הלכו ונתנום מחצי הכבש ולמטה'	End of Chapters 3-4
הקטרת איברי התמיד ושירת הלווים – סיומה החגיגי של העבודה	End of Chapters 5-6(7)

Vayikra Chapter 9

- (א) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְכַהֵן וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל...
(ו) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְקֹנֵק תַּעֲשׂוּ וַיֵּרָא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד יְקֹנֵק:
(כא) וְאֵת הַקְּחוֹת וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין הַיָּיִף אֶהְרֹן תְּנוּפֶה לְפָנָי יְקֹנֵק כְּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה:
(כב) וַיֵּשֶׂא אֶהְרֹן אֶת יָדָיו אֶל הָעָם וַיְבָרְכֵם וַיֵּרֵד מַעֲשֵׂת הַחֹטָאֹת וְהֵעֲלָה וְהִשְׁלָמִים:
(כג) וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ וַיְבָרְכוּ אֶת הָעָם וַיֵּרָא כְבוֹד יְקֹנֵק אֶל כָּל הָעָם:
(כד) וַתֵּצֵא אִשׁ מִלְּפָנָי יְקֹנֵק וַתֹּאכַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת הָעֹלָה וְאֵת הַחֲלָבִים וַיֵּרָא כָּל הָעָם וַיִּרְאוּ וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם:

Ben Sira Chapter 50

- (א) גְּדוֹל אַחֲזִיו וְתַפְאֲרַת עַמּוֹ, שְׂמֵעוֹן בֶּן יוֹחָנָן הַכֹּהֵן. אֲשֶׁר בְּדוֹרוֹ נִפְקַד הַכֹּהֵן, וּבְנֵימֵיו חָזַק הַיְכָל...
(ה) מֵה נִהְדָּר בְּהִשְׁגִּיחוֹ מֵאֹהֶל, וּבְצִאתוֹ מִבֵּית הַפָּרֹכֶת.
(ו) כְּכֹכֵב אֹר מִבֵּין עֵבִים, וּכְנִרְחַם מְלֵא בִימֵי מוֹעֵד. (ז) כְּשֶׁשָּׁמֶשׁ מִשְׁקַרְתָּ אֶל הַיְכָל הַמְּלֶכֶה, וּכְקֹשֶׁת נִרְאָתָה בְּעֵנָן... (ט) כְּכֹלֵי זָהָב מִפְּתַח... (י) כְּנִיחַת רֵעֵנָן מְלֵא גִרְגָר, וּכְעֵץ שָׁמֶן מְרוּנָה עֲנַף.
(יא) בְּעֻטּוֹתוֹ בְּגָדֵי כְבוֹד, וְהַתְּלַבְּשׁוֹ בְּגָדֵי תַפְאֲרָתוֹ. בְּעֻלוֹתוֹ עַל מִזְבֵּחַ הוֹד, וַיִּהְדָּר עֲזָרַת מִקְדָּשׁ.

(יב) בְּקִבְלוֹ נְתַחִים מִיַּד אֱתִיו, וְהוּא נֹצֵב עַל מַעֲרָכוֹת. סָבִיב לוֹ עֲטָרַת בָּנִים, כְּשִׁתְּלִי אֲרָזִים בְּלִבְנוֹן. וַיִּקְיִפוּהוּ בְּעֲרָבֵי נַחַל, כָּל-בְּנֵי אֶהֱרֹן בְּכַבּוֹדָם. (יג) וְאִשֵּׁי י"י בְּיָדָם, נִגְדָה כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל. (יד) עַד פְּלוֹתוֹ לְשֵׁרֵת מִזְבֵּחַ, וְלִסְדֵּר מַעֲרָכוֹת עֲלִיוֹן. (טו) אִזְּרִיעוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים, בְּחֻצְצֹרוֹת מִקְשָׁה. (טז) וַיִּרְיִעוּ וַיִּשְׁמִיעוּ קוֹל אֲדִיר, לְהִזְכִּיר לְפָנָי עֲלִיוֹן. (יז) כָּל בֶּשֶׂר יִחַדּוּ נִמְהָרוּ, וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם אֲרָצָה. לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנָי עֲלִיוֹן, לְפָנָי קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. (יח) וַיִּתֵּן הַשִּׁיר קוֹלוֹ, וְעַל הַמִּזְבֵּחַ הִעֲרִיכוּ גֵרוֹ. (יט) וַיִּרְנְנוּ כָּל עַם הָאָרֶץ, בַּתְּפִלָּה לְפָנָי רַחוּם... (כ) אִזְּרַד וַנִּשְׂא יָדָיו, עַל כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל. וּבִרְכַת י"י בְּשִׁפְתָיו, וּבְשֵׁם י"י הַתְּפָאָר. (כא) וַיִּשְׁנּוּ לְנִפְּוֹל שְׁנִית, בְּרָכוֹת לְקַחַת מִפְּנֵיו. (כב) עֲתָה בְּרָכוּ נָא, אֶת י"י אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. הַמְּפַלֵּיא לַעֲשׂוֹת בְּאָרֶץ, הַמְּגַדֵּל אָדָם מִרְחָם וַיַּעֲשֶׂהוּ בְּרָצוֹנוֹ. (כג) יִתֵּן לָכֶם חֲכָמַת לִבְכֶּ, וַיְהִי שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם.

Middot Chapter 1

(א) בְּשִׁלְשָׁה מְקוֹמוֹת הַכֹּהֲנִים שׁוֹמְרִין בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בְּבֵית אֲבֹתֵינוּס, וּבְבֵית הַנִּיבְצוּץ, וּבְבֵית הַמּוֹקֵד. וְהַלּוּיִם בְּעֲשָׂרִים וְאַחַד מְקוֹם: חֲמִשָּׁה, עַל חֲמִשָּׁה מִשְׁעָרֵי הַר הַבַּיִת; אַרְבַּעַה, עַל אַרְבַּע פְּנוֹתָיו מִתּוֹכוֹ; חֲמִשָּׁה, עַל חֲמִשָּׁה מִשְׁעָרֵי הָעֲזָרָה; אַרְבַּעַה, בְּאֲרַבַּע פְּנוֹתֶיהָ מִבְּחוּץ; אֶחָד בְּלִשְׁכַּת הַקֶּרֶבֶן, וְאַחַד בְּלִשְׁכַּת הַפָּרְכָת, וְאַחַד לְאַחֲרֵי בֵּית הַפְּפֶרֶת.

(ב) אִישׁ הַר הַבַּיִת הִנֵּה מְחִזֵּר עַל כָּל מִשְׁמֵר וּמִשְׁמֵר, וְאַבּוֹקוֹת דּוֹלְקִין לְפָנָיו, וְכָל מִשְׁמֵר שְׂאֵינּוּ עוֹמֵד, וְאוֹמֵר לוֹ: "אִישׁ הַר הַבַּיִת, שְׁלוֹם עֲלֶיךָ!" נִכָּר שֶׁהוּא יָשׁוּן, חוֹבְטוֹ בְּמִקְלוֹ. וְרִשּׁוֹת הִנֵּה לוֹ לְשֹׁרֶף אֶת כְּסוּתוֹ. וְהֵן אוֹמְרִים: "מָה קוֹל בְּעֲזָרָה? קוֹל בֶּן לְוִי לּוֹקָה וּבְגָדָיו נִשְׂרָפִין, וְשִׁישׁוֹן לוֹ עַל מִשְׁמֵרוֹ." רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר: פַּעַם אַחַת מְצָאוּ אֶת אַחֵי אִמָּה יָשׁוּן, וְשֹׁרְפוֹ אֶת כְּסוּתוֹ.

(ג) חֲמִשָּׁה שְׁעָרִים הָיוּ לְהַר הַבַּיִת: שְׁנֵי שְׁעָרֵי חֻלְדָּה מִן הַדְּרוֹם, מִשְׁמֵשִׁין כְּנִיסָה וַיִּצְיָאָה; קַפּוֹנוֹס מִן הַמַּעְרָב, מִשְׁמֵשׁ כְּנִיסָה וַיִּצְיָאָה; טְדִי מִן הַצָּפוֹן, לֹא הִנֵּה מִשְׁמֵשׁ כְּלוּם; שְׁעַר הַמְּזֻרְחִי, עֲלִיו שׁוֹשֵׁן הַבִּירָה צוּרָה, שָׁבוּ כֵהֵן שׁוֹרֶף אֶת הַפָּרָה, וּפְרָה וְכָל מִסְעֵדִיהָ יוֹצְאִין לְהַר הַמִּשְׁחָה.

(ד) שְׁבַעַה שְׁעָרִים הָיוּ בְּעֲזָרָה: שְׁלִשָּׁה בְּצָפוֹן, וְשְׁלִשָּׁה בְּדְרוֹם, וְאַחַד בְּמִזְרָח. שְׁבַעֲדְרוֹם, שְׁעַר הַדְּלָק; שְׁנֵי לוֹ, שְׁעַר קֶרֶבֶן; שְׁלִישִׁי לוֹ, שְׁעַר הַמִּים. שְׁבַעֲמִזְרָח, שְׁעַר נִיקְנוֹר...

(ה) וְשְׁבַעֲצָפוֹן, שְׁעַר נִצּוּץ, וְכַמִּין אֲכַסְדָּרָה הִנֵּה, וְעַלֶּיהָ כְּבוֹיָה עַל גְּבִיו, שֶׁהַכֹּהֲנִים שׁוֹמְרִים מִלְּמַעְלָה, וְהַלּוּיִם מִלְּמַטָּן, וּפְתַח הִנֵּה לוֹ לַחִיל. שְׁנֵי לוֹ, שְׁעַר קֶרֶבֶן; שְׁלִישִׁי לוֹ, בֵּית הַמּוֹקֵד.

(ו) אַרְבַּע לְשָׁכוֹת הָיוּ בְּבֵית הַמּוֹקֵד, כְּקִיטוֹנוֹת פְּתוּחוֹת לְטָרִיקָלִין,

שְׁתֵּים בְּקֹדֶשׁ, שְׁתֵּים בַּחֹל, וְרֵאשׁוֹן פְּסָפְסִין מְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לַחֹל.

וְמָה הָיוּ מְשַׁמְשׁוֹת? מְעַרְבֵית דְּרוּמֵית הָיְתָה לְשֹׁפֶת טְדֵי קַרְבֵּן; דְּרוּמֵית מְזֻרְחֵית, הִיא הָיְתָה לְשֹׁפֶת עוֹשֶׂה לְחֵם הַפָּנִים; מְזֻרְחֵית צְפוֹנֵית, בָּהּ גָּנְזוּ בְּנֵי חֻשְׁמוֹנֵי אֶת אֲבָנֵי הַמְּזֻבָּח, שְׁשֻׁקְצוּם; צְפוֹנֵית מְעַרְבֵית, בָּהּ יוֹרְדִין לְבֵית הַטְּבִילָה.

(ז) שְׁנֵי שְׁעָרִים הָיוּ בְּבֵית הַמּוֹקֵד: אֶחָד פְּתוּחַ לַחֵיל, וְאֶחָד פְּתוּחַ לַעֲזָרָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה:

זֶה הוּא שְׁפָתוֹת לַעֲזָרָה, פְּשֵׁשׁ קָטָן הָיָה לוֹ, שָׁבוּ נִכְנָסִין לְבָלוֹשׁ אֶת הָעֲזָרָה.

(ח) בֵּית הַמּוֹקֵד, כְּפֹה, וּבֵית גָּדוֹל הָיָה, מִקַּרְף רוֹבְדִין שְׁלֹאֲבָן; וְזִקְנֵי בֵית אָב יִשְׁנִים שָׁם,

וּמִפְתָּחוֹת הָעֲזָרָה בְּגֵזֶן, וּפְרָחֵי כַהֲנָה אִישׁ כִּסְתוֹ בְּאַרְץ.

(ט) וּמְקוֹם הָיָה שָׁם אִמָּה עַל אִמָּה, וְטַבְּלָה שְׁלִישִׁישׁ וְטַבְּעַת הָיְתָה קְבוּעָה בָּהּ, הַגִּיעַ זְמַן

הַנְּעִילָה, הַגְּבִיָה אֶת הַטַּבְּלָה מִן הַטַּבְּעַת, וְנָטַל אֶת הַמִּפְתָּחוֹת מִן הַשְּׁלִשְׁלֵת, וְנָעַל הַכַּהֵן

מִבְּפָנָיִם, וּבֵן לְוֵי יִשָּׁן לוֹ מִבְּחוּץ.

גָּמַר מְלַנְעוּל, הִחְזִיר אֶת הַמִּפְתָּחוֹת לַשְּׁלִשְׁלֵת, וְאֶת הַטַּבְּלָה לְמְקוֹמָהּ, וְנָתַן כְּסוּתוֹ עָלֶיהָ,

וְיִשָּׁן לוֹ. אֲרַע קָרִי בְּאֶחָד מֵהֶם, יוֹצֵא וְהוֹלֵךְ לוֹ בְּמִסְבָּה הַהוֹלְכַת תַּחַת הַפִּירָה, וְהַנְּרוֹת

דוֹלְקִין מִכֵּן וּמִכֵּן, עַד שֶׁהוּא מַגִּיעַ לְבֵית הַטְּבִילָה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר: בְּמִסְבָּה

הַהוֹלְכַת תַּחַת הַחֵיל, יוֹצֵא וְהוֹלֵךְ לוֹ בְּטְדֵי.

Inclusio of Middot Chapter 1

משנה ב

ואבוקות דולקות לפניו

משנה ט

והנרות דולקין מִפֶּן ומִכֵּן

נִפְרָ שֶׁהוּא יֵשֶׁן

וּבֵן לֹוֹי יֵשֶׁן לֹוֹ מִבְּחֻץ

לְשֵׁרֹף אֶת כִּסּוֹתוֹ

אִישׁ כִּסּוֹתוֹ בְּאַרְץ... נִתֵּן כִּסּוֹתוֹ עֲלֵיהָ וַיֵּשֶׁן לֹוֹ

רע"ב תמיד פ"א מ"א ד"ה איש כסותו

שלא היו יכולים לשכב שם על גבי מטות, אלא בארץ כדרך שומרי חצרות המלכים

Middot 5:4

לְשֵׁפֶת הַגְּזִית, שֵׁם הַיְתָה סִנְהֶדְרֵי גְדוּלָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל יוֹשְׁבֵת וְדָנָה אֶת הַכֹּהֲנִים, וְכֵהֵן שֶׁנִּמְצָא בּוֹ פְסוּל, לֹבֵשׁ שְׁחֹרִים וּמִתְעַטֵּף שְׁחֹרִים, וְיוֹצֵא וְהוֹלֵךְ לֹוֹ. וְשֶׁלֹא נִמְצָא בּוֹ פְסוּל, לֹבֵשׁ לְבָנִים וּמִתְעַטֵּף לְבָנִים, נִכְנָס וּמְשַׁמֵּשׂ עִם אֲחֵיו הַכֹּהֲנִים...

Inclusio of Tractate Middot

1:9

ארע קרי באחד מהן

5:4

וכוהן שנמצא בו פסול

יוצא והולך לו במסבה

ויוצא והולך לו

יוצא והולך לו בטלה

ונכנס ומשמש עם אחיו הכוהנים

Comparison Middot Chapter 1 and Tamid Chapter 1

Middot Chapter 1	Tamid 1:1
בְּשֵׁלֶשֶׁה מְקוֹמוֹת הַכֹּהֲנִים שׁוֹמְרִין	בְּשֵׁלֶשֶׁה מְקוֹמוֹת הַכֹּהֲנִים שׁוֹמְרִין
הַלְוִיִּים... אִישׁ הָרַב הַבַּיִת...	-----

<p>וְזָקְנֵי בַּיִת אָב יְשָׁנִים שָׁם, וּמִפְתָּחוֹת הָעֶזְרָה בְּיָדָם, וּפְרָחֵי כְהֵנָה אִישׁ כָּסוּתוֹ בְּאַרְצָא</p>	<p>וְזָקְנֵי בַּיִת אָב יְשָׁנִים שָׁם, וּמִפְתָּחוֹת עֶזְרָה בְּיָדָם. וּפְרָחֵי כְהֵנָה, אִישׁ כָּסוּתוֹ בְּאַרְצָא</p>
<p>אֶרֶץ קָרִי... עַד שֶׁהוּא מַגִּיעַ לְבַיִת הַטְּבִילָה. ----- ----- רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אָמַר: בְּמִסְפָּה... יוֹצֵא וְהוֹלֵךְ לוֹ בְטֵדִי.</p>	<p>אֶרֶץ קָרִי... עַד שֶׁהוּא מַגִּיעַ לְבַיִת הַטְּבִילָה וּבַיִת כָּסָא שְׁלִכְבוֹד... בָּא וַיֵּשֶׁב לוֹ אֶצְלֵי אֶחָיו הַכֹּהֲנִים -----</p>